

ការពិភាក្សា ម៉ាថាយ ៥:៥

ម៉ាថាយ ៥:៥ ០ បរិបទនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី

អត្ថបទព្រឹក (០០០០០០-០០០០០០ ០០):

០០០០០០០០ ០០ ០០០០០០, ០០០ ០០០០០ ០០០០០០០០០០០០០០០០ ០០០ ០០០។

ការសរសេរតាមសូរសព្ទ៖

០០០០០០០០០ ០០០ ០០០០០០, ០០០០ ០០០០០ ០០០០០០០០០០០០០០០០ ០០០ ០០០។

ការបកប្រែ៖

«មានពរហើយ អ្នកណាដែលមានចិត្តស្ងួតបូត ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងទទួលផែនដីជាមរតក»។

ពាក្យគន្លឹះ៖

០ ០០០០០០ (០០០០០០): ពាក្យព្រឹក ០០០០០;០០០០០០០០០០០០; បកប្រែថា ០០០០០;សូលូតបូត០០០០០; ០០០០០;សុភាព០០០០០;
ឬ ០០០០០;រាបសារ០០០០០;។ នៅក្នុងគម្ពីរ ០០០០០០០០០០ (០០០) ដែលជាការបកប្រែជាភាសាព្រឹកនៃព្រះគម្ពីរហេព្រើរ
០០០០០;០០០០០០០០០០០; ជាញឹកញយៗបកប្រែពាក្យហេព្រើរថា ០០០០;០០០០០០ (០០០០០០) ដែលមានន័យថា រាបសារ រងទុក្ខ
ឬអ្នកដែលរាបទាប និងពឹងផ្អែកលើព្រះ។ វាមិនមានន័យថា ភាពទន់ខ្សោយទេ ប៉ុន្តែជាកម្លាំងក្រោមការគ្រប់គ្រង ភាពរាបទាប
និងការចុះចូលចំពោះព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ពាក្យនេះត្រូវបានប្រើនៅកន្លែងផ្សេងទៀតនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ឧទាហរណ៍ ម៉ាថាយ
១១:២៩ ដែលព្រះយេស៊ូវពិពណ៌នាខ្លួនឯងថា ០០០០០;សូលូតបូត និងមានចិត្តរាបទាប០០០០០; (០០០០០ ០០០ ០០០០០០០០០
០០ ០០០០០០)។

០ ០០០០០០០០០០០០០០០០ (០០០០០០០០០០០០០០០០០០): មកពី ០០០០០០០០០០០ មានន័យថា ០០០០០០;ទទួលមរតក០០០០០០;
ឬ ០០០០០០;ទទួលជាមរតក០០០០០០;។ នៅក្នុងការប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរ មរតកច្រើនតែសំដៅទៅលើសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ
ដូចជាដីធ្លី (នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់) ឬជីវិតអស់កល្បជានិច្ច និងនគរបស់ព្រះ (នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី; សូមមើលម៉ាថាយ ២៥:៣៤,
កូរិនថូសទី១ ៦:៩-១០)។

០ ០០០ ០០០ (០០០ ០០០): មានន័យត្រង់ថា «ផែនដី» ឬ «ដី»។ នៅក្នុងបរិបទ វាបន្តពាក្យសន្យានៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់អំពីទឹកដីកាណាន
ប៉ុន្តែត្រូវបានធ្វើឲ្យមានន័យខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ដើម្បីសំដៅទៅលើនគរចុងក្រោយរបស់ព្រះ ដែលជាការបង្កើតថ្មី
(សូមមើល វិវរណៈ ២១:១)។

បរិបទនៅក្នុងម៉ាថាយ៖ ម៉ាថាយ ៥:៥ គឺជាផ្នែកមួយនៃពរដ៏យូរ ដែលជាសេរីនៃពរដ៏យូរដែលព្រះយេស៊ូវបានផ្ញើទៅកាន់អ្នកដែលបង្ហាញពីតម្លៃនៃព្រះរាជាណាចក្រ
«អ្នកស្ងួតបូត» គឺជាអ្នកដែលពឹងផ្អែកដោយរាបសារលើព្រះជាម្ចាស់ ស៊ីទ្រាំនឹងការគាបសង្កត់ និងទុកចិត្តលើយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់
ផ្ទុយពីអ្នកដែលមានមោទនភាព និងពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯង។ ការសន្យាថាពួកគេ «នឹងទទួលផែនដីជាមរតក» ចង្អុលបង្ហាញពីការសម្រេចនៃព្រះរាជាណាចក្ររបស់
ជាកន្លែងដែលអ្នករាបសារនឹងត្រងរាជ្យជាមួយព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងការបង្កើតថ្មី (សូមមើល ដីម៉ូថេទី២ ២:១២, វិវរណៈ ៥:១០)។ ឧក្រិដ្ឋនេះសំដៅដោយផ្ទាល់ទៅលើ
៣៧:១១ ដែលបង្ហាញពីការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវជាការបំពេញនៃការសន្យានៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់។

ការបកប្រែល្អបំផុត៖ ព្រះគម្ពីរអង់គ្លេសស្តង់ដារ (០០០) និងព្រះគម្ពីរអាមេរិកស្តង់ដារថ្មី (០០០០) គឺជាព្រះគម្ពីរដែលត្រឹមត្រូវបំផុតសម្រាប់ម៉ាថាយ
៥:៥ ដោយបកប្រែវាថា៖

០ ០០០: «មានពរហើយ អ្នកណាដែលមានចិត្តស្ងួតបូត ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងត្រងផែនដីជាមរតក»។

០ ០០០០: «មានពរហើយ អ្នកណាដែលស្ងួតបូត ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងទទួលផែនដីជាមរតក»។ ទាំងពីររក្សាអត្ថន័យត្រង់នៃពាក្យ
«០០០០០០» ថា «ស្ងួតបូត» ឬ «សុភាព» ហើយរក្សាការសន្យានៃថ្ងៃចុងក្រោយនៃការទទួល «ផែនដី»។

សំណួរ៖ តើយើងអាចរកឃើញសេចក្តីផ្លែងការណ៍នេះនៅក្នុងផ្នែកផ្សេងទៀតនៃព្រះគម្ពីរនៅឯណា?

ឆ្លើយទំនុកតម្កើង ៣៧:១១។ សូមអានទំនុកតម្កើង ៣៧:១-១១

២. ទំនុកដំកើង ៣៧:១១ ០ ផ្ទៃខាងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់

អត្ថបទហេព្រើរ (អត្ថបទម៉ាស៊ូរ៉េទិក):

០០០០០០០០ ០០០០០០០០០០០ ០០០០០០០០០ ០០០០០០០០ ០០០០០

ការសរសេរតាមសូរសព្ទ៖

០០០០០០;០០០០០០ ០០០០០០-០០០០;០០០០០ ០០០០០;០០០០០០០០;០០០០០០០;០០០០០០; ០០-០០០ ០០០០០០ ។

ការបកប្រែ៖

«តែមនុស្សរាបសារនឹងបានស្រុកជាមរតក ហើយនឹងបានរីករាយដោយសន្តិភាពដ៏បរិបូណ៌»។

ពាក្យគន្លឹះ៖

០ ០០០០០០ (អាណារីម)៖ បកប្រែថា ០០០០០;សូលូតបូត០០០០០; ឬ ០០០០០;រាបសារ០០០០០;។ នៅក្នុងទំនុកតម្កើង ពាក្យ ០០០០០;អាណារីម០០០០០; សំដៅទៅលើជនក្រីក្រសុចរិត អ្នកដែលត្រូវគេគាបសង្កត់ដែលទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់ទោះបីជាស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈរបស់ (សូមមើល ទំនុកតម្កើង ២៥:៩, ១៤៧:៦)។ រាបសារព្រឹត្តិការណ៍រាបទាប ការពឹងផ្អែកលើព្រះជាម្ចាស់ និងការអត់ធ្មត់ក្នុងទុក្ខលំបាក ដែលផ្ទុយពីមនុស្សអាក្រក់ដែលទុកចិត្តលើអំណាចផ្ទាល់ខ្លួន។

០ ០០០០០ (យ៉ីស៊ូ)៖ មកពីពាក្យ យ៉ាវ៉ាស ដែលមានន័យថា ០០០០០;ទទួលមរតក០០០០០; ០០០០០;កាន់កាប់០០០០០; ឬ ០០០០០;កាន់កាប់០០០០០;។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ វាជារឿយៗសំដៅទៅលើអ្វីស្រាវជ្រាវដែលទទួលមរតកទឹកជីវិតសន្យា (ឧទាហរណ៍ ចេរីយកថា ៤:១, យ៉ូហ្វ ១:១១)។

០ ០០០០ (០០០០;០០០០០)៖ មានន័យត្រង់ថា ០០០០០;ដ៏០០០០០; ឬ ០០០០០;ផែនដី០០០០០;។ នៅក្នុងទំនុកតម្កើង ៣៧ វាទំនងជាសំដៅទៅលើដីកាណានជានិមិត្តរូបនៃពរជ័យនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះ ប៉ុន្តែការប្រើប្រាស់របស់វាក្នុងន័យទូលំទូលាយជាងនេះ (ឧទាហរណ៍ ទំនុកតម្កើង ២៤:១) អនុញ្ញាតឱ្យមានការបកស្រាយជាសកល និងជាការបកស្រាយអំពីអវសានកាលនៃផែនដី។

០ ០០០០០ (សាឡូម)៖ «សន្តិភាព» ឬ «ភាពពេញលេញ» ដែលបង្ហាញមិនត្រឹមតែអវត្តមាននៃជម្លោះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងសុខុមាលភាពពេញលេញ និងការរីកចម្រើនក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ។

បរិបទនៅក្នុងទំនុកតម្កើង ៣៧៖ ទំនុកតម្កើង ៣៧ គឺជាទំនុកតម្កើងប្រាជ្ញាដែលផ្ទុយពីជោគវាសនារបស់មនុស្សអាក្រក់ និងមនុស្សសុចរិត។ «មនុស្សស្ងួតបូត» (អាណារីម) គឺជាអ្នកដែលទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ (ខ.៣) ប្រគល់ផ្លូវរបស់ពួកគេទៅទ្រង់ (ខ.៥) ហើយរង់ចាំដោយអត់ធ្មត់ចំពោះការរំដោះរបស់ (ខ.៧)។ ការសន្យាថាពួកគេ «នឹងត្រងទឹកដីជាមរតក» ត្រូវបានធ្វើម្តងទៀតច្រើនដង (ខ.៩, ១១, ២២, ២៩, ៣៤) ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើភាពស្មោះត្រង់របស់ព្រះក្នុង ខណៈពេលដែលមនុស្សអាក្រក់ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ (ខ.៩)។ «ទឹកដី» តំណាងឱ្យពរជ័យ និងវត្ថុមានរបស់ព្រះ ដែលនៅទីបំផុតចង្អុលបង្ហាញពីជីវិតអស់កល្បជានិមិត្តរូប។

ការបកប្រែល្អបំផុត៖ ០០០ និង ០០០០ ផ្តល់នូវការបង្ហាញត្រឹមត្រូវម្តងទៀត៖

០ ០០០: «តែមនុស្សរាបសារនឹងបានស្រុកជាមរតក ហើយនឹងរីករាយនឹងសន្តិភាពដ៏បរិបូណ៌»។

០ ០០០០៖ «ប៉ុន្តែពួកអ្នករាបសារនឹងទទួលទឹកជីវជាមរតក ហើយនឹងរីករាយនឹងភាពរុងរឿងបរិបូណ៌»។ ការបកប្រែទាំងនេះចាប់យកពាក្យ ០០០០;០០០០០០ ជា ០០០០០;សូលូតបូត០០០០០; ឬ ០០០០០;រាបសារ០០០០០; និង ០០០០;០០០០០ ជា ០០០០០;ទឹកជីវ០០០០០; ដោយរក្សានូវផលវិបាកនៃសេចក្តីសញ្ញា និងអវសានកាល។

៣. ការសំយោគ និងអត្ថន័យនៃព្រះគម្ពីរ

ឃ្លាថា «មនុស្សរាបសារនឹងបានផែនដីជាមរតក» នៅក្នុងម៉ាថាយ ៥:៥ គឺជាសម្រង់សម្តីដោយផ្ទាល់នៃទំនុកដំកើង ៣៧:១១ ពីព្រះគម្ពីរ ០០០០០០០០០០០ ដែលពាក្យ «០០០០០០០» ត្រូវបានបកប្រែថា «០០០០០០០»។ ព្រះយេស៊ូវបានបកស្រាយឡើងវិញនូវសេចក្តីសន្យានៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់នៅ ដោយពង្រីក «ផែនដី» («០០០០០០/០០) ពីផែនដីសន្យារូបវន្តទៅកាន់នគរចុងក្រោយរបស់ព្រះ ដែលជាផែនដីដែលបានផ្លាស់ប្តូរថ្មី (សូមមើលអេសាយ ៦៥:១៧, វិវរណៈ ២១:១)។ «មនុស្សរាបសារ» គឺជាអ្នកដែលបង្ហាញភាពរាបទាប ទុកចិត្តលើព្រះ និងការស្ម័គ្រចិត្តដោយអត់ធ្មត់ ដែលជាគុណសម្បត្តិដែលបានបង្ហាញដោយព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់ (ម៉ាថាយ ១១:២៩, ភីលីព ២:៥-៨)។

ប្រធានបទសំខាន់ៗនៃព្រះគម្ពីរ៖

០ ភាពរាបទាប និងការពឹងផ្អែកលើព្រះជាម្ចាស់៖ មនុស្សស្ងួតបូតមិនមានភាពអំនួតខ្លួនឯង ឬឈ្លានពានទេ ប៉ុន្តែពឹងផ្អែកលើកម្លាំង និងយុត្តិធម៌របស់ព្រះ (ទំនុកដំកើង ៣៧:៥-៦, ម៉ាថាយ ៥:៣-១០)។ នេះស្របនឹងការអំពាវនាវដ៏ទូលំទូលាយនៃព្រះគម្ពីរចំពោះភាពរាបទាប (ឧទាហរណ៍ មីកា ៦:៨, យ៉ាកូប ៤:៦)។

□ មរតកជាសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ៖ គោលគំនិតនៃមរតកភ្ជាប់ទៅនឹងសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះជាមួយអ៊ីស្រាអែល (ឧទាហរណ៍ លោកុប្បត្តិ ១៥:៧, ចេរិយកថា ៣០:៥) ហើយត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីតាមរយៈការចូលរួមក្នុងនគរបស់ព្រះ (រ៉ូម ៨:១៧, កាឡាទី ៣:២៩)។

□ ក្តីសង្ឃឹមចុងក្រោយ៖ ទាំងទំនុកដំកើង ៣៧ និងម៉ាថាយ ៥:៥ ចង្អុលបង្ហាញពីអនាគតដែលយុត្តិធម៌របស់ព្រះឈ្នះ មនុស្សអាហ្វ្រិកាត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ ហើយមនុស្សសុចរិតទទួលបានរង្វាន់របស់ពួកគេ (ទំនុកដំកើង ៣៧:៩-១១, ម៉ាថាយ ២៥:៣១-៣៤)។

ឯកសារយោងឆ្លង៖

□ ជនគណនា ១២:៣: លោកម៉ូសេត្រូវបានពិពណ៌នាថាជា «សុភាពណាស់» (០០០០;០០០០) ដោយបង្ហាញពីភាពសុភាពរាបសារជាចរិតលក្ខណៈដ៏ទេវក

□ អេសាយ ៦១:១-២: ពួកអាណារីមទទួលបានដំណឹងល្អ ដែលជាវត្ថុមួយដែលព្រះយេស៊ូវអនុវត្តចំពោះទ្រង់ផ្ទាល់ (លូកា ៤:១៨-២១)។

□ សេផានា ២:៣: ពួកអ្នករាបសារ (អាណារីម) ត្រូវបានហៅឲ្យស្វែងរកការការពារពីព្រះអម្ចាស់។

□ ពេត្រុសទី១ ៣:៤៖ «វិញ្ញាណសុភាពរាបសារ» ឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពស្ងួតបូតដែលមានតម្លៃនៅក្នុងម៉ាថាយ ៥:៥។

៤. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ដោយផ្អែកលើម៉ាថាយ ៥:៥ និងទំនុកដំកើង ៣៧:១១ «មនុស្សរាបសារនឹងបានផែនដីជាមរតក» មានន័យថា អ្នកដែលទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់ដោយរាបសារ សូម្បីតែទុក្ខវេទនាដោយអត់ធ្មត់ ហើយចុះចូលនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ នឹងទទួលបានពរជ័យនៃសេចក្តីសញ្ញាចុងក្រោយ៖ ការចូលរួមក្នុងនគរអស់កល្បជាវិច្ឆារបស់ព្រះ គឺផែនដីដែលបានផ្លាស់ប្តូរថ្មី។ ពាក្យក្រិក ០០០០០០ និងភាសាហេព្រើរ ០០០០;០០០០០០០០០០; សង្កត់ធ្ងន់លើភាពរាបសារ និងការពឹងផ្អែកលើព្រះជាម្ចាស់ មិនមែនភាពទន់ខ្សោយទេ។ ការសន្យា ដែលមានឫសគល់នៅក្នុងមរតកដ៏ធ្លីនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងក្តីសង្ឃឹមខាងវិញ្ញាណនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ក្នុងការសោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ ០០០ និង ០០០០ ផ្តល់នូវការបកប្រែត្រឹមត្រូវបំផុត ដោយបង្ហាញអត្ថន័យ និងចេតនារបស់អត្ថបទដើមដោយស្មោះត្រង់។

តើមានបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដែលទាមទារឲ្យមានភាពស្ងួតបូត ឬអ្វីផ្សេងទៀត ហើយតើអ្នកទទួលមរតកនៅទីបំផុតដែរ ឬទេ? ជោគជ័យ ឬបរាជ័យមិនសំខាន់ទេ ព្រោះវាជាការរៀនសូត្រ។

ឧទាហរណ៍នៃភាពស្ងួតបូត/សុភាពរាបសារ និងអ្វីដែលជាមរតករបស់ពួកគេ

ឧទាហរណ៍នៃចិត្តស្ងួតបូតក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់

□ ម៉ូសេ

□ ឯកសារយោង៖ ជនគណនា ១២:៣; និក្ខមនំ ៣-៤; ជនគណនា ២០

□ ភាពស្ងួតបូត៖ ជនគណនា ១២:៣ ពិពណ៌នាអំពីលោកម៉ូសេថា «មានចិត្តរាបសារជាងអ្នកណាៗទាំងអស់នៅលើផែនដី» (០០០)។ ទោះបីជាលោកមានតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំក៏ដោយ លោកបានបង្ហាញភាពស្ងួតបូតដោយសូម្បីតែការរិះគន់ពីម៉ារាម និងអើរ៉ុនដោយគ្មានការសងសឹក (ជនគណនា ១២:១-១៥) ហើយដំបូងឡើយស្នាក់នៅក្នុងការទទួលយកការហៅរបស់ព្រះដោយសារតែការសង្ឃឹម (និក្ខមនំ ៣:១១; ៤:១០-១២)។

□ មរតក៖ ទោះបីជាអំពើបាបរបស់លោកម៉ូសេនៅមេរីបា (ជនគណនា ២០:១០-១២) បានរារាំងលោកពីការចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យាក៏ដោយ ក៏ភាពជាអ្នកដឹកនាំដ៏រាបសាររបស់លោកបានអនុញ្ញាតឱ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទទួលមរតកទឹកដីនោះ ហើយលោកត្រូវបានព្រះជាម្ចាស់គោរពជាម្ចាស់ (និក្ខមនំ ៣៣:១១; ចេរិយកថា ៣៤:១០-១២)។ ជីវិតរបស់លោកឆ្លុះបញ្ចាំងពីគោលការណ៍នៃភាពរាបសារដែលនាំទៅដល់ពរជ័យខាងវិញ្ញាណ។

□ ការតភ្ជាប់ទៅនឹងម៉ាថាយ ៥:៥៖ ភាពរាបសាររបស់លោកម៉ូសេបានអនុញ្ញាតឱ្យព្រះធ្វើការតាមរយៈលោកដើម្បីធានាបាននូវ «ផែនដី» (កាណាន) សម្រាប់អ៊ីស្រាអែល ដែលជាការបំពេញតាមការសន្យាដោយប្រយោល។

□ ដេវីដ

□ ឯកសារយោង៖ សាំយូអែលទី១ ១៦:១-១៣; ២៤:១-១៥; ២៦:១-២៥

□ ភាពស្ងួតបូត៖ កាលនៅជាអ្នកកង្វាលចៀមវ័យក្មេង ដាវីឌមានចិត្តរាបសារ ហើយត្រូវបានក្រុមគ្រួសារមើលរំលង ប៉ុន្តែត្រូវបានព្រះជ្រើសរើស (១សាំយូអែល ១៦:១១-១៣)។ ក្រោយមក នៅពេលដែលស្តេចសូលដេញតាម ដាវីឌបានទុកជីវិតស្ងួលពីរដង ទោះបីជាមានឱកាសសម្លាប់គាត់ក៏ដោយ (១សាំយូអែល ២៤:៤-៧; ២៦:៧-១២) ដោយចុះចូលនឹងពេលវេលារបស់ព្រះជាជាងការដណ្តើមអំណាច។

- ❑ មរតក៖ ជាវិធានទទួលមរតកបង្គំនៃអ្វីស្រាវជ្រាវ ហើយត្រូវបានសន្យាថានឹងមានរាជវង្សដ៏អស់កល្បជានិច្ច (សំយោលទី២ ៧:១២-១៦) ដែលជាការភ្ញាក់រសជាតិនៃនគរដ៏អស់កល្បជានិច្ចដែលបានសម្រេចនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ភាពស្ងួតបូករបស់ទ្រង់បាននាំឲ្យមានពរជ័យនៅលើផែនដី និងខាងវិញ្ញាណ។
- ❑ ការតភ្ជាប់ទៅនឹងម៉ាថាយ ៥:៥៖ ភាពរាបទាប និងការទុកចិត្តរបស់ជាវិធីលើព្រះបាននាំឲ្យគាត់ «ទទួលមរតក» ទឹកដីនិងនគរ។

❑ អាប្រាហាំ

- ❑ ឯកសារយោង៖ លោកុប្បត្តិ ១៣:៥-១៨; ១៥:១-៦
- ❑ ភាពស្ងួតបូក៖ អ័ប្រាហាំបានបង្ហាញភាពស្ងួតបូកដោយអនុញ្ញាតឱ្យទុតជ្រើសរើសដីល្អជាងនៅពេលដែលអ្នកកង្វាលរបស់ពួកគេឈ្លោះប្រកែកគ្នា (លោកុប្បត្តិ ១៣:៨-១១) ដោយទុកចិត្តលើសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ។ លោកក៏បានទទួលយកសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះដោយរាបសារដោយមិនទាមទារ (លោកុប្បត្តិ ១៥:៦)។
- ❑ មរតក៖ ព្រះបានសន្យានឹងអ័ប្រាហាំនូវទឹកដីកាណានសម្រាប់កូនចៅរបស់គាត់ (លោកុប្បត្តិ ១៣:១៥; ១៥:១៨-២១) ហើយជំនឿរបស់គាត់បានធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាឪពុកនៃប្រជាជាតិជាច្រើន ជាមួយនឹងមរតកដ៏អស់កល្បជានិច្ច (រ៉ូម ៤:១៣)។
- ❑ ការតភ្ជាប់ទៅនឹងម៉ាថាយ ៥:៥៖ ការជឿទុកចិត្តដោយស្ងួតបូករបស់អ័ប្រាហាំលើព្រះបាននាំឱ្យកូនចៅរបស់គាត់ទទួលបានផែនដីជាមរតកទាំងខាងរូបកាយ (កាណាន) និងខាងវិញ្ញាណ (នគររបស់ព្រះ)។

ឧទាហរណ៍នៃចិត្តស្ងួតបូកក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី

❑ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

- ❑ ឯកសារយោង៖ ម៉ាថាយ ១១:២៩; យ៉ូហាន ១៣:១-១៧; គីលីព ២:៥-៨
- ❑ ភាពស្ងួតបូក៖ ព្រះយេស៊ូវបានពិពណ៌នាអំពីអង្គទ្រង់ថា «មានចិត្តស្ងួតបូករាបសារ ហើយមានចិត្តរាបទាប» (ម៉ាថាយ ១១:២៩)។ ទ្រង់បានបង្ហាញភាពស្ងួតបូកដោយលាងជើងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ (យ៉ូហាន ១៣:៣-៥) ចុះចូលនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះនៅក្នុងសួន (ម៉ាថាយ ២៦:៣៩) និងស្ងៀមនឹងឈឺឆ្កាងដោយគ្មានការសងសឹក (គីលីព ២:៨)។
- ❑ មរតក៖ តាមរយៈការគោរពប្រតិបត្តិដ៏ស្ងួតបូករបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានលើកតម្កើងនៅខាងស្តាំព្រះហស្តរបស់ព្រះ ហើយត្រូវបានប្រទានអំណាចលើការបង្កើតទាំងអស់ (គីលីព ២:៩-១១; ម៉ាថាយ ២៨:១៨)។ ទ្រង់ទទួលមរតកផែនដីជាស្តេចលើស្តេចទាំងអស់ (វិវរណៈ ១១:១៥) ហើយអ្នកដើរតាមទ្រង់ក៏ចូលរួមក្នុងមរតកនេះដែរ (រ៉ូម ៨:១៧)។
- ❑ ការតភ្ជាប់ទៅនឹងម៉ាថាយ ៥:៥៖ ក្នុងនាមជាគំរូចុងក្រោយនៃភាពស្ងួតបូក ព្រះយេស៊ូវបានបំពេញតាមសេចក្តីសន្យាដោយទទួលផែនដីជាមរតក និងអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកជឿចូលរួមក្នុងនគររបស់ទ្រង់។

❑ សាកប៉ូល

- ❑ ឯកសារយោង៖ កូរិនថូសទី២ ១០:១; កូរិនថូសទី១ ៤:៩-១៣
- ❑ ភាពស្ងួតបូក៖ លោកប៉ូលបានអំពាវនាវដល់ពួកកូរិនថូស «ដោយសារភាពរាបទាប និងចិត្តស្ងួតបូករបស់ព្រះគ្រីស្ទ» (កូរិនថូសទី២ ១០:១) ហើយបានស្នើសុំនឹងការបៀតបៀន ការបង្កាច់បង្អួច និងការលំបាកដោយមិនស្វែងរកការសងសឹកឡើយ (កូរិនថូសទី១ ៤:១១-១៣)។ លោកបានពឹងផ្អែកលើកម្លាំងរបស់ព្រះជាជាងការអះអាងអំណាចផ្ទាល់ខ្លួន។
- ❑ មរតក៖ ភាពស្ងួតបូករបស់ប៉ូលបាននាំឱ្យមានផលផ្លែខាងវិញ្ញាណ នៅពេលដែលកិច្ចបម្រើរបស់គាត់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អដោយបង្កើតព្រះវិហារដែលបានជំរុញនគររបស់ព្រះ (កិច្ចការ ២០:២៤)។ លោកបានរំពឹងទុកនូវមរតកដ៏អស់កល្បជានិច្ច (ផីម៉ូថេទី២ ៤:៧-៨)។
- ❑ ការតភ្ជាប់ទៅនឹងម៉ាថាយ ៥:៥៖ ការបម្រើដ៏រាបទាបរបស់ប៉ូលបានធានានូវការរីករាលដាលនៃ «ផែនដី» (នគររបស់ព្រះ) តាមរយៈសាសនាចក្រ។

❑ ពួកគ្រីស្ទានដើមដំបូង

- ❑ ឯកសារយោង៖ ពេត្រុសទី១ ២:១៨-២៣; ៣:៨-៩; កិច្ចការ ៧:៥៤-៦០

- ❑ ភាពស្មុគស្មាញ៖ គ្រិស្តបរិស័ទដើមដំបូង ដូចជាស្មៅធាន បានបង្ហាញភាពស្មុគស្មាញដោយស៊ីទ្រាំនឹងការបៀតបៀនដោយមិនបានដាក់បណ្តាសាដល់ស្មៅធានបានអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកប្រហារជីវិតគាត់ ខណៈពេលដែលគាត់ត្រូវបានគេគប់ដុំថ្ម (កិច្ចការ ៧:៦០)។ ពេត្រុសបានលើកទឹកចិត្តអ្នកជឿឱ្យមិនមែនដាក់បណ្តាសាទេ (១ពេត្រុស ៣:៩)។
- ❑ មរតក៖ អ្នកជឿទាំងនេះត្រូវបានសន្យាថានឹងទទួលបានមរតកដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងនគរបស់ព្រះ (១ពេត្រុស ១:៣-៤) ហើយទីបន្ទាល់ដ៏រាបទាបរបស់ពួកគេបានជួយផ្សព្វផ្សាយសាសនាគ្រីស្ទ ដោយ «ទទួលមរតក» ផែនដីតាមរយៈការរីកចម្រើនរបស់សាសនាចក្រ។
- ❑ ការតភ្ជាប់ទៅនឹងម៉ាថាយ ៥:៥៖ ភាពរាបទាបរបស់ពួកគេក្រោមទុក្ខលំបាកស្របនឹងការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលធានាកន្លែងរបស់ពួកគេនៅក្នុងនគរដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់ព្រះ។

តើគ្រិស្តបរិស័ទអាចបង្ហាញភាពស្មុគស្មាញដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងម៉ាថាយ ៥:៥ យ៉ាងដូចម្តេចនៅក្នុងពិភពលោកមួយដែលតែងតែឲ្យតម្លៃដល់ការអះអាងខ្លួនឯង និងការលើកតម្កើងខ្លួនឯង?

- ❑ ជំរុញឲ្យមានការសង្ឃឹមគិតអំពីការអនុវត្តភាពស្មុគស្មាញតាមព្រះគម្ពីរនៅក្នុងបរិបទទំនើប ដូចជាកន្លែងធ្វើការ ទំនាក់ទំនង ឬប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម ដោយយោងទៅតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ (ភីលីព ២:៥-៨)។
- ❑ តើការ «ទទួលមរតកផែនដី» ក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើងមានន័យយ៉ាងណា ដោយសារការសន្យានេះចង្អុលទៅរកការពិតនៃអវសាននៃពិភពលោកនាពេលអនាគត?
- ❑ លើកទឹកចិត្តការពិភាក្សាអំពីការរស់នៅដោយមានទស្សនៈវិស័យដ៏អស់កល្បជានិច្ច ខណៈពេលដែលចូលរួមជាមួយពិភពលោកបច្ចុប្បន្ន ដោយទាញយកអត្ថបទដូចជា រ៉ូម ៨:១៧ ឬ វិវរណៈ ២១:១។
- តើអ្នកប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួនអ្វីខ្លះក្នុងការបណ្តុះភាពស្មុគស្មាញដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងម៉ាថាយ ៥:៥ ហើយតើសេចក្តីសន្យានៃការទទួលបានផែនដីជាមរតកលើកទឹកចិត្តអ្នកឲ្យតស៊ូយ៉ាងដូចម្តេច?
- ❑ អញ្ជើញភាពងាយរងគ្រោះ និងការអនុវត្ត ដោយភ្ជាប់ការតស៊ូផ្ទាល់ខ្លួនទៅនឹងសេចក្តីសង្ឃឹមនៃនគរបស់ព្រះ។
- តើគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវជា «មនុស្សស្មុគស្មាញ ហើយមានចិត្តរាបទាប» (ម៉ាថាយ ១១:២៩) ជម្រុញ ឬជំទាស់នឹងការយល់ដឹងរបស់អ្នកអំពីអត្ថន័យនៃការស្មុគស្មាញក្នុងទំនាក់ទំនង និងសហគមន៍របស់អ្នកយ៉ាងដូចម្តេច?
- ❑ លើកទឹកចិត្តដល់ការឆ្លុះបញ្ចាំងដែលផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទលើភាពស្មុគស្មាញជាគុណធម៌ទំនាក់ទំនង និងសហគមន៍។